

”12 Veckors” Bibelsamtal

del 2

Frälsningsarmén Strängnäs

Del 7 - Frälsningen

Vi tror: att omvändelse inför Gud, tro på vår Herre Jesus Kristus, pånyttfödelse genom den helige Ande är nödvändiga för frälsning.

1. Inledning

a) I och med den sjunde lärosatsen flyttas perspektivet från vem Gud är, vem människan är och vad Gud har utfört i Kristus, till *människans gensvar* på evangeliet. De flesta av apostlarnas brev är uppbyggda så att de börjar med att berätta om vad Gud har gjort för oss (indikativ) och övergår sedan till konsekvenserna i den troendes liv (imperativ). Så är också våra lärosatser uppbyggda.

Det är omöjligt att gensvara på Guds person och egenskaper och på vad han fullbordat i Kristus om det inte förankras i vem *han* är, vad *han* gjort och den nåd ”*som han har låtit flöda över oss, med all vishet och insikt*” (Ef 1:8). Det börjar alltid med Gud!

b) *Frälsning sker på Guds initiativ*. På det initiativet är vi kallade att gensvara!

OBS! En verklig frälsning utan personligt gensvar existerar inte. Det är först när det fullbordade verket på korset *tas emot* och tillämpas genom den helige Andes kraft i en enskild individ som hon får del i frälsningen.

c) Det personliga gensvaret är så avgörande att vi har en särskild avdelning för det i våra lärosatser. Bibeln säger:

Rom 8:9 ”*Den som inte har Kristi Ande tillhör inte honom.*” och

2 Kor 13:5 ”*Pröva er själva om ni lever i tron, pröva er själva! Eller vet ni inte med er att Jesus Kristus är i er? Gör ni inte det, består ni inte provet*”.

d) Trots att omvändelse, tro och pånyttfödelse i Bibeln och i ”Handbok i lärosatserna” beskrivs som *gåvor* från Gud så är de gåvor som måste *aktiveras och bli verksamma* i oss om vi ska äga verklig

frälsning. Vi måste uttryckligen gensvara både på omvändelsen och tron om vi ska ha del i försoningen. Finns det inga *tecken* på pånyttfödelse kan man heller inte hävda att man blivit född på nytt!

Låt oss titta på båda dessa sidor av *omvändelse och tro*.

2...att omvändelse inför Gud...

OBS! Orden "*omvändelse*", "*ånger*", "*bättring*" används synonymt i olika översättningar; I grundtexten står '*metanoia*' som betyder "*sinnesändring*", på grekiska eller *att ändra inställning*.

a) Omvändelsen beskrivs som gåva:

Apg 11:18 *Så har Gud skänkt också åt hedningarna den omvändelse som ger liv*"

1 Kung 18:37 *Svara mig, HERRE, svara mig, så att detta folk förstår att det är du HERRE som är Gud, och omvänd du deras hjärtan.*"

b) Omvändelsen beskrivs som ansvar:

Matt 4:17 *Från den tiden började Jesus predika och säga: "Omvänd er, ty himmelriket är nu här"*

Apg 2:38 *Petrus svarade dem: "Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva.*

OBS! På engelska används två ord som beskriver olika sidor av omvändelsen "*conversion*" - "att byta riktning" och "*repentance*" - "att tänka om". De här orden kan hjälpa oss att förstå att *både hjärta och tankar* ändrar inställning när en människa blir omvänd – omvänder sig.

3... tro...

a) Tron beskrivs som gåva:

Joh 6:29: *Jesus svarade: "Detta är Guds gärning, att ni tror på den som han har sänt."*

Fil 1:29 *"Ty för Kristi skull har ni fått nåd, inte bara att tro på honom utan också att lida för hans skull"*

1 Joh 5:4 *Ty allt som är fött av Gud besegrar världen, och detta är den seger som har besegrat världen: vår tro.*

Apg 18:27 *När Apollos sedan ville fara över till Akaja, skrev bröderna till lärjungarna och uppmanade dem att ta emot honom. Han kom dit och blev till stor hjälp för dem som genom Guds nåd hade kommit till tro.*

OBS! ca 200 ggr i Nya testamentet sägs tron vara villkoret för frälsning!

b) Tron beskrivs som ansvar:

Apg 20:21 *...jag har uppmanat både judar och greker att de skall omvända sig till Gud och tro på vår Herre Jesus.*

Apg 16:29-32 *Då bad fångvaktaren om ljus och rusade in och föll skräckslagen ner inför Paulus och Silas. Sedan förde han ut dem och frågade: "Ni herrar, vad skall jag göra för att bli frälst?" De svarade: "Tro på Herren Jesus så blir du frälst, du och din familj." Och de predikade Herrens ord för honom och för alla i hans familj.*

Mark 16:15-16 *Och han sade till dem: "Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd.*

4...på vår Herre Jesus Kristus...

Föremålet eller objektet för frälsande tro är alltid Herren Jesus Kristus själv och allt han gjorde för oss genom att bli människa, undervisa, lida, dö uppstå och fara till himlen. Den frälsande tron har en definitiv och specifik riktning. *Frälsande tro gäller Bibelns Gud som han uppenbarat sig och verkat i Kristus Jesus.*

Endast du uppståndne kan mig frälsa, endast du är med mig var jag går. Dina sår är läkedom och hälsa, fäst min tro vid dig att hem jag når.

-C.O. Rosenius

Hebr 12:2 *Och låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare...*

OBS! "Fullkomnare" heter Teleiotes på Grekiska och betyder "den som fullkomnar", "den som gör perfekt", "den som avslutar", "den som fullbordar". Vissa översättningar använder också ordet "målet". Kristus är alltså både "målet" för vår tro och den som "för vår tro i mål"!

Frälsande tro har tre "inbyggda" egenskaper:

a) Den *hör* vad som sägs i evangeliet.

Rom 10:17 *Alltså kommer tron av predikan och predikan genom Kristi ord. (Ordet "predikan" betyder egentligen "hörande")*

b) Den *bekänner* evangeliets sanning.

Rom 10:9 *För om du med din mun **bekänner** att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, ska du bli frälst.*

c) Den *förtröstar* av hjärtat på evangeliets sanning.

Apg 8:37 *Filippus sade till honom: "Om du tror av hela ditt hjärta kan det ske " Hovmannen svarade: "Jag tror att Jesus Kristus är Guds Son "*

5...pånyttfödelse genom den helige Ande...

a) Den nya födelsen något som Gud gör *i* oss och som får personliga konsekvenser för hela vår livsstil. Den nya födelsen för med sig ett *nytt sinnelag*, en *ny vilja* och en *ny längtan*. Den som är född på nytt har fått del av gudomlig natur genom att den helige Ande flyttat in i hans eller hennes liv.

2 Petr 1:4 *Han [har] gett oss sina dyrbara och mycket stora löften, för att ni i kraft av dem skall **få del av gudomlig natur**, sedan ni kommit undan det fördärv som på grund av begäret finns i världen*

Helgelseprocessen (som vi ska studera närmare i lärosats 10) tar sin början i pånyttfödelsen och den som blivit född på nytt kommer förr eller senare att uppvisa "allvarliga symptom" på att Jesus bor i hans eller hennes hjärta!

b) Pånyttfödelsen liknas vid ett bad eller ett dop i den helige Ande:

Tit 3:4-6 Men när Guds, vår Frälsares, godhet och kärlek till människorna uppenbarades, frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort, utan på grund av sin barmhärtighet, genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande, som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare.

OBS! Denna text beskriver inte vattendopets ceremoni eftersom det måste klassas som en "rättfärdig gärning". Texten beskriver alltså ett *andligt dop* som sker när en människa blir född på nytt. Det "första andedopet" omtalas också i 1 korintierbrevet:

1 Kor 12:13 I en Ande har vi alla blivit döpta för att höra till en kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samme Ande utgjuten över oss.

c) Pånyttfödelsen kallas för att bli född av Anden.

Joh 1:12 Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn. De är inte födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud.

6...är nödvändiga för frälsning...

Joh 3:3-8 Jesus svarade: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike." Nikodemus sade: "Hur kan en människa födas när hon är gammal? Inte kan hon väl komma in i moderlivet och födas en gång till?" Jesus svarade: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike. Det som är fött av köttet är kött, och det som är fött av Anden är ande. Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt. Vinden blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som är född av Anden."

a) Här är några utdrag ur kapitlet om pånyttfödelsen i den gamla "Handbok i Frälsningsarméns lärosatser" från 1927.
(Obs! Den skiljer mellan den övernaturliga omvändelsen 'the conversion' – gåvan och vår egen sinnesändring 'repentance' – ansvaret).

...Pånyttfödelse eller inre omvändelse är den stora förändring som Gud, den helige Ande, utför *i* den ödmjuka syndarens *hjärta*, samtidigt som han förlåter honom hans synder.

...Inre omvändelse är till sin natur en *ny födelse*... Den som blivit född på nytt förs in i en ny andlig dimension och har inom sig en ny andlig kraft. Han har nya önskningar och relaterar på ett nytt sätt till omgivningen, äter ny andlig mat, utför ett nytt andligt verk, har ett nytt umgänge, är på väg till ett nytt andligt hem. Kort sagt han är en "ny skapelse".

...Pånyttfödelsen är nödvändig, eftersom människans hjärta av naturen är fördärvat. Utan pånyttfödelse har människan ingen förmåga att hålla Guds lagar.

Rom 8:7-8 Köttets sinne är fiendskap mot Gud. Det underordnar sig inte Guds lag och kan det inte heller. De som följer sin syndiga natur kan inte behaga Gud.

De människor som blivit frälsta älskar Gud och sina medmänniskor. Det visar sig snart att den ledande principen i deras liv har förändrats; förr var den själviskhet, nu är den kärlek. (1 Joh 4:19, 21, Rom 5:5)

Att fundera på:

- 1) Vilket sinnelag omvände du dig ifrån när du blev frälst?
- 2) Vilken inställning dominerar dig efter frälsningen?
- 3) Hur kan omvändelsen bli en del av vårt vardagsliv?

Del 8 – Rättfärdiggörelsen

Vi tror: att vi blir rättfärdiga av nåd genom tro på vår Herre Jesus Kristus och att den som tror har vittnesbördet inom sig.

Introduktion

När vi läser lärosats 8 hör vi ekot från den store reformatorn Martin Luthers hammarslag mot kyrkporten i Wittenberg år 1517. Bibelns budskap i allmänhet och Romarbrevets budskap i synnerhet om ”Rättfärdiggörelsen genom Tron” är det centrum kring vilken hela den protestantiska reformationen och den evangeliska läran rör sig. Den är enligt Luther, ”evangeliet i ett nötskal”.

Den 8:e lärosatsen skiljer det Romersk-Katolska systemet och den Evangeliska tron åt och placerar Frälsningsarmén bland de evangeliska. Skiljelinjen är den reformerade kyrkans lära att *hela rättfärdigheten är en nådegåva från Gud*. Den är *Kristus själv*, given åt sitt folk, som en fri och fullkomlig gåva helt gratis. Den är en *ställning* eller en *position*, ett *förhållande* till Gud som inte kan förtjänas. Den kan heller inte öka eller minska i omfattning. Den rättfärdighet som Gud skänker är alltså inget som den troende finner i sig själv, utan *i Kristus*, utanför sig själv.

Rättfärdiggörelsen handlar inte om vad Gud gör *i* människan, till skillnad från pånyttfödelsen. Rättfärdiggörelsen är något Gud gör *för* människan, *oberoende av hennes inre tillstånd eller karaktär*. Människan kan inte bidra till sin egen rättfärdiggörelse. Den bygger uteslutande på vad Jesus är och har gjort.

*Jesus min frälsningsklippa
Saliga verklighet!
I skiftande öden, i livet i döden
är han min rättfärdighet.*

-H.Mack 1915

1... att vi blir rättfärdiga...

Vi börjar med att koppla tillbaka till lärosats 6 och 7 om försoningen och vårt gensvar på den. Det Gud gör i Kristus Jesus har två sidor.

- I) Jesus utplånar den troendes alla synder genom att dö för dem och utstå straffet för dem. Han *annullerar skulden* genom att betala den fulla lösensumman.
- II) Han ställer den troende *i* Kristus, alltså *förenar den troende med Jesus* och låter Kristi rättfärdiga liv representera den troende. Vi blir alltså både förlåtna-skuldfria *och* klädda i Guds rättfärdighet – Kristi perfekta liv!

b) Ordet "rättfärdighet" på grekiska är mycket juridiskt färgat och heter "dikaioó". Det betyder "*att visa sig vara rättfärdig*", "*att förklara rättfärdig*", "*göra rättfärdig*", "*försvara någons sak*", "*oskyldigförklara*", "*hävda någons oskuld*", "*frikänna*", "*betrakta någon som rättfärdig*", "*juridiskt oskyldig*".

OBS! Ett enklare sätt att komma ihåg betydelsen av "rättfärdig" kan vara att tänka "färdig i rätten" (alltså i domstolen). Eller "färdig på rätt sätt", alltså inte fullkomlig i sig själv men *betraktad och behandlad* som rättfärdig på grund av någon annan.

c) Den efterfrågade rättfärdigheten kan omöjligen komma från människan. Gud är *den ende* som är helt rättfärdig: Jesus sade:

"Ingen är god utom en, och det är Gud." (Luk 18:19)

d) För att kallas rättfärdig måste allt man är och allt man gör kunna klassas som perfekt i Guds ögon! Jesus tydliggör dessutom vilken typ av rättfärdighet Gud kräver genom att lyfta fram den andliga nivån i den. Den måste vara äkta från hjärtat inte bara en yttre korrekthet.

Matt 5:17-20: "*Jag säger er att om er rättfärdighet inte går långt utöver de skriftlärdas och fariséernas, skall ni inte komma in i himmelriket.*"

Jakob gör egenrättfärdighet ännu omöjligare genom att säga: Jak 2:10 "*Den som håller hela lagen men överträder ett enda bud har brutit mot dem alla.*"

d) Rättfärdighet är Guds attribut, en egenskap som talar om vem Gud är och berättar oss för oss om hans natur. Gud är rättfärdighet, han är "Den Rättfärdige". Det är denna typ av rättfärdighet Gud kräver för att människan ska bli frikänd i domen, och få tillträde till himmelriket! (Himmelriket *består i rättfärdighet, frid, och glädje* och den helige Ande (Rom 14:17). Vid det här laget har vi för längesen förstått att ingen människa förmår något sådant för egen maskin!

e) Jesus – Guds rättfärdighet – vår Rättfärdighet!

Jer 23:5-6 "Se, dagar skall komma, säger HERREN, då jag skall låta en rättfärdig telning växa upp åt David. Han skall regera som kung och handla med vishet, han skall utöva rätt och rättfärdighet i landet. I hans dagar skall Juda bli frälst och Israel bo i trygghet, och detta är det namn man skall ge honom: HERREN vår rättfärdighet."

2... av nåd...

Rom 3:21-26 Men nu har utan lagen en rättfärdighet från Gud blivit uppenbarad, en som lagen och profeterna vittnar om, en rättfärdighet från Gud genom tro på Jesus Kristus, för alla som tror. Ty här finns ingen skillnad. Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem. Honom har Gud, genom hans blod, ställt fram som en nådastol, att tas emot genom tron. Så ville han visa sin rättfärdighet, eftersom han hade lämnat ostraffade de synder som förut hade blivit begångna, under tiden för Guds tålmod. I den tid som nu är ville han visa sin rättfärdighet: att han själv är rättfärdig, när han förklarar den rättfärdig som tror på Jesus.

Rom 4:24 "Rättfärdighet kommer att tillräknas oss som tror på honom som från de döda uppväckte Jesus, vår Herre"

Ef 4:24 "Ni har iklätt er den nya människan, som är skapad till likhet med Gud, i sann rättfärdighet och helighet."

3...genom tro på vår Herre Jesus Kristus...

a) *Instrumentet* eller *kanalen* genom vilken vi tar emot denna rättfärdighet är tron. I samma ögonblick som en människa kommer till tro, så tar hon emot denna fullkomliga ställning inför Gud. Därför kallas läran för "*Rättfärdiggörelse genom tro*".

Reformatörerna var noggranna med att stryka under att tron var *den enda grund på vilken* Gud förklarar människan rättfärdig, tack vare vad Jesus gjort, och därför talar man ofta om TRON ALLENA för att undvika misstaget att tro, *plus* något ytterligare skulle behövas för frälsning som det Romersk-Katolska systemet undervisar.

Rom 4:1-7 *Vad kan vi nu säga att vår stamfader Abraham har vunnit genom gärningar? Om Abraham förklarades rättfärdig på grund av gärningar, då har han något att berömma sig av - men inte inför Gud. Ty vad säger Skriften? Abraham trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet. Den som har gärningar att peka på får sin lön, inte av nåd utan som något han har förtjänat.*

Men den som utan att bygga på gärningar tror på honom som förklarar den ogudaktige rättfärdig honom räknas hans tro till rättfärdighet. Därför prisar också David den människa salig, som Gud tillräknar rättfärdighet utan gärningar: Saliga är de, vilkas överträdelser är förlåtna och vilkas synder är överskylda. Salig är den man som Herren inte tillräknar synd

OBS! Lägg märke till att ordet *tillräkna* och *räkna* förekommer så ofta i texten. Det bevisar att det handlar om "gudomlig matematik", om ett *juridiskt domstolsbeslut* angående människans ställning och oskuld, inte om hennes karaktär. Lägg märke till att den *ogudaktige* förklarar rättfärdig, *inte* den som blivit fullkomligt helig!

Helgelsen som börjat när vi blir födda på nytt är något som växer fram successivt i en kristen får inte blandas ihop med *rättfärdiggörelsen*. Rättfärdiggörelsen är ögonblicklig, hundra procentig och fullständig. Den *tillräknas* den kristne *trots* hans orättfärdighet och hans fel och brister.

4...och att den som tror har vittnesbördet inom sig...

a) Frälsningsarmén har genom avslutningen på den här lärosatsen formulerat ett skydd mot en inbillad frälsning, en frälsning utan konsekvenser. Bibelns budskap om att det är fullt möjligt att veta att man blivit frälst blir också tydlig genom lärosatsen.

OBS! Rättfärdiggörelsen kan bara skiljas från pånyttfödelsen i teorin. I Praktiken är här de samman. (Se förra lärosatsen.) En människa blir född på nytt när hon kommer till tro och en människa kommer till tro när hon blir född på nytt. Det ena existerar inte utan det andra. Inget i Bibeln pekar på något annat. Citatet i lärosatsen är hämtat från

1 Joh 5:10 Den som tror på Guds Son har vittnesbördet inom sig.

b) I "Handbok i Lärosatserna" lyfter man på ett fint sätt fram förhållandet mellan att räknas som rättfärdig och samtidigt vara i början av sitt liv med Jesus, i starten av sin utveckling och helgelse: *"Rättfärdiggörelsen talar om en avgörande förvandling i vår relation till Gud genom tro på Kristus: från främlingskap till att vara mottagen och godkänd.*

Pånyttfödelse talar om det liv som Anden utgjuter i oss, om nådens fortsatta verk i våra liv, som vi måste samarbeta med. Vi känner både glädjen och smärtan i att växa, och detta förs vi in i genom sann rättfärdiggörelse...

Även om Gud kallar oss vidare till ett heligt liv, så accepterar han oss alltid först som sina barn, och genom Anden förvissar Gud oss om att vi tillhör honom.... Evangeliet kallar oss till tro, inte till oro och ångest" (Sid 178, Sid 181)

*"Ej mer min Gud, jag skryta vill
med något som jag själv förmår.
Jag lämnar det jag höll mig till
och litar blott på Jesu sår.
Jag lämnar allt, hans namn jag bär.
Det som var vinst är nu min skam.
Min forna stolthet faller här
och naglas fast vid korsets stam.*

*Jag räknar nu som nederlag
mitt eget verk, min kraft, mitt råd,
att jag må funnen bli en dag
i hans rättfärdighet och nåd.
Den främsta lydnad går i kvav
när inför dig en dag jag står.
Men tron motsvarar dina krav,
i Kristus trygg jag himlen når.”*

– Isaac Watts

Att fundera på:

- 1) Hur tror du att vår självbild påverkas när vi inser att vi är helt accepterade av Gud, på Jesus, trots att vi är så bristfälliga?
- 2) Kräver vi att människor ska vara perfekta innan vi accepterar dem? Hur kan vi likna Gud mer i detta avseende?
- 3) Tror du att det är annorlunda att växa i kärlek, helighet och renhet om man gör det för att man är accepterad, eller gör det för att bli accepterad?
- 4) Hur upplever du det ”inre vittnesbördet” om att du var Guds barn?
- 5) Vad tror du kan dämpa eller öka det inre vittnesbördet om att vi har den frälsande tron?

Del 9 - Leva av tro

Vi tror: att vi för att bevaras i frälsningen, måste fortsätta att i tro lyda Kristus

1. Introduktion

a) Från och med den 9:e lärosatsen rör vi oss från de grundläggande sanningarna om Frälsningen till de sanningar som tillhör *tillväxten* och *utvecklingen* som kristna.

Det är naturligt för allt som har liv, att det växer och utvecklas. Så är det också med det andliga livet. I Frälsningen får vi en oerhörd gåva. Den gåvan gör det möjligt för oss att hitta den djupaste meningen med våra liv och praktisera den: Vi får och kan leva till Guds ära!

b) Det nya liv som lades ner i oss när vi blev födda på nytt har vissa kännetecken. Längtan efter att ära Gud och leva efter hans vilja är självklara kännetecken på det nya livet. Trons gåva är också *ett ansvar*. Från och med att vi blivit nya skapelser i Kristus Jesus har vi en helt ny förmåga att *samverka* med Gud i aktiv lydnad och ansvarsfulla val. Det är ett äventyr som har börjat. Men det är ett allvarligt äventyr och mycket står på spel.

2...att vi för att bevaras...

a) Om våra liv ska ära Gud, leda till andra människors frälsning och bli tillvälsignelse behöver vi medvetet och aktivt leva ut vår kallelse att följa Jesus. En brist på delaktighet i Guds syften för våra liv kan få allvarliga konsekvenser. Vi kan t o m komma så snett i livet, även som kristna att vi drar skam över Guds namn och blir utan frukt och resultat i vår tjänst för honom.

Paulus skriver:

1 Kor 3:10-15 *10 Efter den nåd som Gud gav mig har jag som en kunnig byggmästare lagt grunden, och en annan bygger nu på den. Men var och en bör se till hur han bygger. Ty någon annan grund kan ingen lägga än den som är lagd, Jesus Kristus. Om någon bygger*

på den grunden med guld, silver och dyrbara stenar eller med trä, hö och halm, så skall det visa sig vad var och en har byggt. Den dagen kommer att visa det, eftersom den uppenbaras i eld, och hur vars och ens verk är skall elden pröva. Om det verk någon har byggt består provet, skall han få lön. Men om hans verk bränns upp, skall han gå miste om lönen. Själv skall han dock bli frälst, men som genom eld.

Det är alltså möjligt att "slarva bort" sitt kristna liv, sitt uppdrag och sin kallelse så att hela ens livsverk brinner upp. FA:s sångbok innehåller en sång som handlar om detta:

*Använd de tillfällen Herren dig giver,
tiden att verka flyr undan så fort.
Intet här finnes som evigt förbliver
utom den kärlekens gärning du gjort.*

*Kör: Intet förbliver, intet förbliver,
allting i världen förgängelsen når.
Men vad som görs utav kärlek till Jesus
äger ett värde som evigt består*

*Låt då ej fåfäng din livsdag förrinna,
hjälp dem som faller och styrk dem i strid.
Och låt din fackla i natten få brinna,
visa dem vägen till den som ger frid.*

*Allt vad för Jesus du verkar och lider
känner han väl och skall löna en gång.
Sist efter jordlivets möda och strider
målet du når under jubel och sång.*

- Celestine Oliphant/John Appelberg; I D Sankey 1892-1894

3...i frälsningen...

a) Frälsning är ingenting statiskt. Frälsningsplanen fanns i Guds hjärta "innan världens grund blev lagd" (Ef 1:4) den uppenbarades genom Jesu liv, död och uppståndelse och den delgavs oss den dagen vi kom till tro. Men frälsningen fortsätter efter att vi blivit frälsta!

b) Vi vill "bevaras i Frälsningen" och enligt lärosatsen gör vi det genom aktiv "trons lydnad". Frälsningen har tre huvuddelar:

- (1) pånyttfödelsen/rättfärdiggörelsen = början
- (2) helgelsen=fortsättningen
- (3) uppståndelsen och härligheten = avslutningen

Om vi inte förstår att Bibeln använder ordet "frälsning" för alla tre delarna kan vi bli förvirrade.

c) Om frälsningens *första del* skriver Paulus:

Ef 2:8 "Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det".

Här röjs alla mänskliga bidrag till att den första delen blir verklighet undan.

d) Om frälsningens *andra del* skriver han i stället:

Fil 2:12 Därför, mina älskade, liksom ni alltid har varit lydiga, så arbeta med fruktan och bävan på er frälsning, inte bara som när jag var hos er, utan ännu mycket mer nu när jag inte är hos er.

e) Och om frälsningens tredje del skriver Paulus:

Rom 11:13 ...stunden redan är inne för er att vakna upp ur sömnen. Ty frälsningen är oss nu närmare än då vi kom till tro.

f) När lärosatsen uppmanar oss att "fortsätta att i tro lyda Kristus" för att "bevaras i frälsningen" bör vårt fokus framför allt ligga på *den andra delen* av frälsningens faser, vår tillväxt i nåden; det som kallas vår "helgelse". Vi kommer att studera detta mer ingående i nästa lärosats.

4...måste fortsätta...

a) Jesus uppmanade mycket tydligt sina lärjungar att "förbli i honom" om de skulle kunna bära frukt. Så här sade han:

Joh 15:1-8 Jag är den sanna vinstocken, och min Fader är vingårdsmannen. Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort,

och varje gren som **bär frukt** rensar han, för att den skall **bära mer frukt**. Ni är redan nu rena i kraft av det ord som jag har talat till er. Förbli i mig, så förblir jag i er. Liksom grenen inte kan **bära frukt** av sig själv, utan endast om den förblir i vinstocken, så kan inte heller ni det, om ni inte förblir i mig. Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, **bär han rik frukt**, ty utan mig kan ni ingenting göra. Om någon inte förblir i mig, kastas han ut som en gren och torkar bort, och man samlar ihop sådana grenar och kastar dem i elden, och de bränns upp. Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det. Min Fader förhärligas, när ni **bär rik frukt** och blir mina lärjungar.

b) Som vi ser är det helt omöjligt att bära frukt om man inte är en gren på vinstocken. Det är omöjligt att producera liv om man inte är kopplad till stammen.

Jesus har målet i sikte: Fadern skall äras (förhärligas) genom lärjungar som är förenade med honom och bär rik frukt. Gud tar själv ansvaret för att rensa och ansa grenarna. Vi vet att grenar inte dör av att bli ansade. De kan se torra ut under ett tag, men är de kvar i trädet har de livet!

5...att i tro lyda Kristus...

Ett ord vi behöver ta fasta på är *uthållighet*. Att hålla ut betyder "att klara sig till slutet". Springer man Marathon kommer man att behöva uthållighet för att komma i mål. Kommer man i mål säger vi att man *höll ut*. I Bibeln betyder uthållighet nästan samma sak.

Hebr 12:1: *"Låt oss löpa uthålligt i de lopp vi har framför oss"*.

På detta ställe i Hebreerbrevet, kallas vi att hålla blicken fäst vid Jesus. När livet blir tufft, eller när människor gör narr av oss för att vi är kristna, måste vi fortsätta att löpa vårt lopp. Vi får inte ge upp. Vi behöver hålla ut. Den kristna läran säger att uthållighet inkluderar att *sträcka sig framåt* mot målet – mot fullkomligheten.

Fil 3:12-16 *Inte som om jag redan har gripit det eller redan har nått det målet, men jag jagar efter att gripa det, eftersom jag själv har blivit gripen av Kristus Jesus. Bröder, jag menar inte att jag redan har gripit det, men ett gör jag: jag glömmer det som ligger bakom och*

sträcker mig mot det som ligger framför och jagar mot målet för att vinna segerpriset, Guds kallelse till himlen i Kristus Jesus. Det är så vi bör tänka, alla vi fullkomliga. Tänker ni fel i något avseende, skall Gud uppenbara också det för er. Dock, låt oss hålla fast vid det som vi har nått fram till.

Aposteln Jakob talade också om uthållighet.

Jak 1:12 "Välsignad är den man som håller ut under prövningen, ty när han bestått provet ska han få livets krona som Gud har lovat dem som älskar honom".

I det kristna livet innebär uthållighet att fortsätta följa Jesus vad som än händer. Bibeln uppmanar kristna att vara starka i tron och inte vända sig bort från Jesus.

OBS! Vi får aldrig glömma att Gud har makt att bevara oss. Också under tider då vi går igenom mycket svåra saker, förblir han trofast. Vi avslutar med ett mycket trösterikt bibelord om hur Gud bevarar oss:

*1 Petr 1:3-9 Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader. I sin stora barmhärtighet har han genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp, till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna och som är förvarat åt er i himlen. **Med Guds makt blir ni genom tron bevarade till den frälsning som finns beredd och skall uppenbaras i den sista tiden. Gläd er därför, om ni nu en kort tid måste utstå prövningar av olika slag. Äktheten i er tro är långt värdefullare än guld som är förgämligt, fastän det håller provet i eld, och den tron skall visa sig bli till lov, pris och ära, när Jesus Kristus uppenbarar sig. Honom älskar ni utan att ha sett honom, och fastän ni ännu inte ser honom, tror ni på honom och jublar över honom i obeskrivlig, himmelsk glädje, då ni nu är på väg att vinna målet för er tro, era själars frälsning.***

Att fundera på:

1. Vilka medel har Gud ställt till förfogande för att vi ska växa i tron?
2. Vad är det som har gjort att du har blivit bevarad i tron?
3. Vilka saker spelar mest in för din tillväxt och utveckling med Gud?
4. Hur uppmuntrar du dem som har börjat "dra sig tillbaka"?

Del 10 - Helgelse

Vi tror: att det är en förmån för alla troende att bli helt igenom helgade och att deras ande, själ och kropp bevaras oskadda så att de är utan fläck när vår Herre Jesus Kristus kommer

1. Introduktion

Helgelse betyder att bli lik Jesus. Vårt yttersta livsmål – att ära Gud – gör helgelse till vår passion. Om vi genom att ”*sträva efter Helgelse*” (Hebr 10:12) lever ett liv till Guds ära och blir rustade att vinna fler för honom då vill vi göra det av hela vårt hjärta!

Den tionde lärosatsen är ganska unik för Frälsningsarmén. Bakgrunden är den syn på helgelse som utvecklades av 1700-tals predikanten Charles Wesley, Metodistkyrkans grundare. Metodisternas undervisning om helgelse inspirerade och utmanade Catherine och William Booth.

Det finns olika syn på hur Gud helgar människan. Den mest radikala synen kallas ”the second blessing”. Det var den som utvecklades i metodismen och gav upphov till många av de stora helgelsereörelserna i slutet av 1800-talet. Det skulle senare övergå i den internationella pingstväckelsen ca år 1900. De som håller sig till den synen på helgelse tolkar helgelsen som en dramatisk andlig upplevelse, ett ”dop i den helige Ande” som befriar själen från all inneboende synd. I vilken utsträckning detta sker har debatterats mycket inom de olika rörelserna.

a) I ”second blessing” läran föreställer man sig att den troende efter sin omvändelse kommer in i en kris som leder till en djupare kapitulation inför Guds vilja och en total överlåtelse av hela människan till Gud. Detta stegras till en ögonblicklig upplevelse av rening – en *helgelsens välsignelse* som resulterar i ett liv i *seger över all synd*.

b) I processtanken ansluter man sig till tanken att helgelsens välsignelse ges åt människan när hon blir född på nytt och ger henne

möjlighet att växa i kristuslikhet genom att varje dag välja bort eller "dö" från synden och leva efter Guds heliga vilja.

Den vanligast förekommande synen på helgelse bland protestantiska kristna numera är att helgelsen är en process som påbörjas när människan blir född på nytt. Längtan och strävan efter ett heligt liv är ett tecken på att man blivit en ny skapelse.

OBS! Bägge dessa synsätt är överens om att helgelsen fullbordas först efter att den troende gått in i härligheten efter sin död. (Hebr 12:23).

2... Vi tror...

Efter många år av erfarenhet har Frälsningsarmén mestadels landat i att en helgelseprocess börjar när människan blir född på nytt, men att tillväxten i Kristus också innebär "helgelsemöten" med Gud som stärker och fördjupar den längs vägen.

3... att det är en förmån för alla troende...

Observera lärosatsen ord att det är en *förmån* för alla troende att få bli helgade! Catherine Booths teologiska bidrag till Frälsningsarmén var oerhört viktig för rörelsens framväxt. Hennes övertygelse var att frälsning inte bara var något Gud gör *för* människan utan också *i* människan. Hennes yttersta mål var att se varje människa upprättad till den Guds avbild som gick förlorad i syndafallet. "Full frälsning" skulle i sin tur leda till en upprättelse av hela samhället, ja hela skapelseordningen.

4...att bli helt igenom helgade...

a) I den tionde lärosatsen citeras Nya Testamentet ordagrant:

1 Thess 5:23-34 "Må fridens Gud själv, helga er helt igenom. Och må er ande själ och kropp bevaras ostraffliga tills vår Herre Jesus Kristus kommer. Han som kallar er är trofast han skall åstadkomma det."

Vi ser här att Paulus inte väjer för uttrycket "helt igenom". Tidigare översättningar använde uttrycket "fullkomligt helgade" eller helgade till "hela sin varelse".

b) Samtidigt är det Paulus som talar om att vi i gudsfruktan *successivt* ska fullborda vår helgelse:

2 Kor 7:1 *Då vi alltså har dessa löften, mina älskade, så låt oss rena oss från all besmittelse från kött och ande och i gudsfruktan fullborda vår helgelse.*

c) I tre bemärkelser kan vi tala om "fullkomlig helgelse" redan under jordelivet.

I) Det första dimensionen är vi är helgade *i Kristus*, vilket innebär att vi räknas som heliga *i honom*. Han är vår helighet, han har blivit "till helgelse" för oss.

1 Kor 1:30 *För oss har han blivit vishet från Gud, rättfärdighet, helgelse och återlösning.*

Hans helighet gör att Bibeln kallar den troende för "den helige":

Upp 22:11 *Den orättfärdige må fortsätta att göra orätt, den orene att orena sig, den rättfärdige må fortsätta att göra vad som är rätt och den helige att helga sig.*

Bibeln kan därför också kalla ofullkomliga människor för "fullkomliga":

Fil 3:15 *Det är så vi bör tänka, alla vi fullkomliga. Tänker ni fel i något avseende, skall Gud uppenbara också det för er.*

OBS! Även de som "tänker fel" kallas fullkomliga!

5...och att deras ande, själ och kropp bevaras oskadda...

II) Den andra dimensionen av "helt igenom", närmare betydelsen av det bibelord som citeras i lärosatsen, är att helgelsen gäller *hela människan*. Vi helgas på *alla livets områden*. Eftersom synden har drabbat *alla delar* av våra liv vill Gud också låta helgelsen beröra *alla områden* i våra liv, så att vi blir "helt igenom helgade".

III) Den tredje dimensionen av "fullkomlig helgelse" skymtar också fram 1 Thess 5:23 när vi läser "så att vi är bevarade när Jesus kommer". Det är den *jordiska* nivån av fullkomlig helgelse som vi ska sträcka oss efter. Gud kräver inte att vi är "himmelsk" helgade här i tiden.

OBS! I modern teologi har skillnaderna mellan människans själ och människans ande ofta överdrivits. I Frälsningsarméns ”Handbok i Lärosatserna”, den ursprungliga utgåvan, förklaras den klassiska synen på ett ganska bra sätt:

”Bibeln gör ingen tydlig skillnad mellan själ och ande. I allmänhet kallas människans högre natur för ”själ” när den omnämns i förhållande till fysiska ting eller förnuftet, och ”ande” när den omnämns i förhållande till de eviga tingen.”

Enkelt uttryck är själen och anden två sidor av samma mynt – människans inre.

6...så att de är utan fläck...

a) Helig betyder ”avskild och invigd”. Helighetsbegreppet har sitt ursprung i Gud själv. Det är hans ”främsta” egenskap:

1 Joh 1:5 Detta är det budskap som vi har hört från honom och som vi förkunnar för er, att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom.

Jes 6:3 Och den ene ropade till den andre: ”Helig, helig, helig är HERREN Sebaot, hela jorden är full av hans härlighet.

Uppenbarelse om helighet och att bli ”gjord helig” – helgad, växer fram successivt genom Bibelns böcker. Från början var det en rituell rening och invigning av platser och redskap som skulle användas i gudstjänsten som kallades helgelse. Men så småningom uppenbarade Herren att han också ville ha ett *folk* som var ”Helgat åt Herren”.

b) När vi kommer in i Nya Testamentet når helgelsebudskapet sin höjdpunkt med Jesu jordevandring. Han är Guds helige. Han är den heliga människan fullkomligt uppenbarad ibland oss.

c) När Apostlarna skriver sin undervisning om personlig och social helighet är det därför självklart att de refererar till helgelse som Kristuslikhet i egenskaperna. Att vara helgad är att vara lik Jesus i tanke, ord och gärning. Att ha ett rent hjärta och att vara fylld av Guds kärlek.

d) För att förverkliga personlig förvandling som resulterar i social förvandling har Gud gett oss sin helige Ande.

2 Kor 3:17-18 Herren är Anden, och där Herrens Ande är, där är frihet. Och vi alla som med avtäckt ansikte skådar Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till en och samma bild, från härlighet till härlighet. Det sker genom Herren, Anden.

Vi kan också påminna oss ordet från Rom 8:29 för att förstå vilken "bild" det är som vi förvandlas till genom Anden:

Rom 8:29 Ty dem som han i förväg har känt som sina har han också förutbestämt till att formas efter hans Sons bild, för att Sonen skulle vara den förstfödde bland många bröder.

e) General Willam Booth skrev så här i "Order och Reglemente" för Officerare 1904:

En följd af helighet är inre frid. Detta betyder slut på inre strid. Det betyder begynnelsen till yttre strid mer än någonsin, strid på lif och död mot synden, djäfvulen och djäfvulens vänner; men under det att allt detta pågår är det frid i hjärtat. Strid mot djäfvulen och hans efterföljare är tvifvelsutän en olycka, men en mycket liten sådan i jämförelse med den inre strid som pågår i halffrälsta soldaters själar, hvarest känslorna draga åt ett håll, men samvetet och Guds ande åt ett annat. Genom helgelsen bringas denna strid till ett slut.... Hela naturen är enig till att göra Guds vilja.

7... när vår Herre Jesus Kristus kommer...

a) Som ett resultat av Guds helgande makt och vår samarbetsvilja och villighet att låta oss förvandlas kommer vi att se Andens frukt växa fram i våra liv. Frukt kan man inte "tvinga fram" den måste få växa. Så är det också med sann helighet. För att få fram den fina frukten kan vi ansa, vattna och låta solen lysa. Men själva växten är det Gud själv som ger. Därför måste vi också i slutändan ge Gud alla ära för helgelse av bara nåd.

Gal 5:22 Andens frukt ...är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, tro, mildhet och självbehärskning.

1 Kor 3:7 *Varken den som planterar eller den som vattnar betyder därför något, utan endast den som ger växten, och det är Gud.*

b) I lärosats 10 sätts helgelse in i ett sammanhang av att vara redo när Jesus kommer tillbaka. Bibeln talar om en specifik tidpunkt i historien då vår Frälsare och Herre, Jesus Kristus skall återvända till jorden. De kristna ska ha detta som hopp och motivation för att hålla ut i prövningar och leva heliga liv.

2 Petr 3:11-12 *När nu allt detta går mot sin upplösning, hur heligt och gudfruktigt bör ni då inte leva medan ni ser fram emot Guds dag och påskyndar dess ankomst.*

Tit 2:11-14 *Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor. Den fostrar oss att säga nej till ogudaktighet och världsliga begär och i stället leva anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt i den tid som nu är, medan vi väntar på det saliga hoppet: att vår store Gud och Frälsare Jesus Kristus ska träda fram i härlighet. Han har offrat sig för oss för att friköpa oss från all laglöshet och rena åt sig ett eget folk, som är uppfyllt av iver att göra goda gärningar.*

1 Petr 1:14-16 *Som lydnadens barn skall ni inte styras av de begär som ni tidigare levde i när ni ännu var okunniga. Nej, liksom han som har kallat er är helig, skall ni föra ett alltigenom helgat liv. Det står skrivet: **Ni skall vara heliga, ty jag är helig.***

Att fundera på:

- 1) Har du lagt märke till karaktärsförändring inom dig sedan du blev omvänd?
- 2) På vilket sätt stimuleras din helgelse bäst?
- 3) Hur kan vi hjälpa andra att gå på helgelsens väg?

Del 11 -

De yttersta tingen

Vi tror: på själens odödlighet, kroppens uppståndelse, den allmänna domen vid världens slut, på de rättfärdigas eviga salighet och de orättfärdigas ändlösa straff.

1. Introduktion

Detta är den sista utav lärosatserna och den enda som innehåller Frälsningsarméns *eskatologi*, det vill säga, läran om de yttersta tingen: döden, uppståndelsen, domen och evigheten. Eftersom *profetisk* lära som ännu inte gått i uppfyllelse är mycket svårare att känna till i detalj, till skillnad från övrig kristen lära, måste vi vara extra ödmjuka och försiktiga när det gäller förutsägelse om Jesu återkomst och de händelser som hänger ihop med den. Det finns naturligtvis saker som är tydliga och klara och Frälsningsarmén har i allmänhet valt att ta fasta på dem. De är dessa som syns i lärosatsen.

2...Vi tror...

a) Läran om de yttersta tingen är svåra att förstå och kan därför också orsaka ett känslomässigt motstånd, inte minst tanken på den dubbla utgången. Vi får inte gå i fällan att förneka bibliska sanningar bara för att de inte *känns* bra eller är *intellektuellt* lättfattliga. I handbok i lärosatserna möter vi en uppmuntran och uppmaning till att *förtrösta på Gud*, som aldrig gör några misstag, även i dessa svåra frågor. Vi kan vila i att han har även dessa saker i sin hand.

b) Tanken på himmel och helvete har sporrat Frälsningsarméns väckelsearbete genom alla tider. Kallelsen att rädda människor från en "evig död" till ett "evigt liv" är den absolut viktigaste i Frälsningsarméns uppdrag. En kallelse och ett uppdrag som står över allt annat!

Mark 8:36 *Vad hjälper det en människa att hon vinner hela världen men förlorar sin själ?*

"... Ja, låt det mäktigt ljuda, till varje själ i nöd, att Jesus kan befria, från synd och evig död." (FASB 628)

3...på själens odödlighet...

a) Sanningen att människan är en evighetsvarelse är viktig. Bibeln säger att Gud har lagt ned *evigheten* i människornas hjärtan. (Pred 3:11) Detta innebär att varje människa existerar efter döden. Evighetstanken bär med sig ett oerhört ansvar.

Det är detta allvarliga tema men samtidigt det fantastiska hopp som denna sista lärosats tar upp – frågan om *var människan ska tillbringa sin evighet*.

b) Det finns ingen biblisk grund för att döden skulle innebära att vi upphör att existera. Själens odödlighet betyder att den *alltid* kommer att vara sätet för tankar, känslor och vilja. Det är därför som frälsningen och helgelsen förvandlar just själen. Frälsning och helgelse är en *förberedelse* för himlen och evigheten. Den kristne vet att det Jesus har lovat och förberett väntar när jordelivet är slut.

Joh 14:2-3 *"I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er? Och om jag än går och bereder plats åt er, skall jag komma tillbaka och ta er till mig, för att ni skall vara där jag är".*

c) Handboken beskriver döden som en Guds installation, en välsignad begränsning av vår fallna mänskliga natur. Syndens närvaro i de kristnas liv är förbunden med vår jordiska kropp, och först när vi lagt av den når vi fullkomningen. Detta innebär inte att kroppen i sig själv är något ont, det innebär bara att den är ett säte för syndens yttringar i våra liv.

Rom 8:10-11 *Om Kristus bor i er är visserligen kroppen dödlig på grund av synden men Anden är levande tack vare rättfärdigheten. Och om hans Ande som uppväckte Jesus från de döda bor i er, då skall han som uppväckte Kristus från de döda göra också era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er .*

d) Den fysiska döden är alltså en hållplats snarare än en slutstation. Efter den fullbordas frälsningen och helgelsen som påbörjats på jorden. Den övergår i slutfrälsningen på uppståndelsens stora dag.

Hebr 12:22-23 *Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem... till andarna hos de rättfärdiga som nått fullkomningen.*

4...kroppens uppståndelse...

a) Hur kan kristna tro på något så orimligt? Jo, av den enkla anledning att Jesus Kristus, vår frälsare, uppstod ifrån de döda och därmed bevisar att det finns en fortsättning när detta liv är slut.

Kol 1:18b *"...Han är begynnelsen, den förstfödde från de döda, för att han i allt skulle vara den främste".*

Upp 1:5a *"Och från Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet, den förstfödde från de döda..."*

b) Jesus uppstod i sin jordiska kropp, till en "förhärligad kropp". Orden "härlighetskropp", eller "uppståndelsekropp" brukar också användas. Hans jordiska kropp var föremålet för uppståndelsens förvandling. Jesus uppstod inte bara som en ande till ett överkligt tillstånd. Han uppstod till ett verkligt liv, ett påtagligt, himmelskt liv i en ny typ av "fysik".

Luk 24:39 *"En ande har inte kött och ben som jag har" .*

Fil 3:21 *"Han ska förvandla vår bräckliga kropp så att den blir lik den kropp som han har i sin härlighet".*

c) Jesus åt inför lärjungarnas ögon efter uppståndelsen. Han vill berätta att det finns ett verkligt liv efter döden där vi ska äta och dricka och leva på riktigt. Skillnaden är den att all brist, svaghet, sjukdom och alla jordiska problem som är förbundna med kroppens dödlighet och synden i världen kommer är borta. Himmelriket är fullkomligt.

d) I det förhärligade tillståndet (himmelriket) ska vi alltså inte bara sväva omkring som abstrakta andar utan uppstå i förvandlad och himmelskt fysisk kropp.

1 Kor 15:35, 40, 44, 48-49 *"Nu kan någon fråga: Hur uppstår de döda? Vad för slags kropp har de när de kommer? "Det finns... himmelska kroppar och jordiska kroppar"... Det sås en jordisk kropp, det uppstår en andlig kropp. Som den jordiska människan var, så är också de jordiska. Och som den himmelska människan är, så är också de himmelska. Och liksom vi har burit den jordiska människans bild, skall vi också bära den himmelska människans bild".*

Upp 21:4-5 *"... döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta. Han som satt på tronen sade: "Se, jag gör allting nytt..."*

5...den allmänna domen vid världens slut...

Domen betyder att människan i ljuset av Guds lag måste redovisa sina liv in i minsta detalj.

Jud 1:14-15 *"Se, Herren kommer med sina tusentals heliga för att hålla dom över alla och ställa varje själ till svars för alla de gudlösa gärningar de gjort och för alla de hårda ord som gudlösa syndare har talat mot honom."*

Jak 2:10 *Den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt .*

OBS! Det är alltså *omöjligt* för någon enda att bestå i Guds dom, eftersom ingen människa kan hålla hela Guds lag.

Evangeliet säger oss att domen över de kristnas synder, domen över de frälstas brott mot Guds bud *redan har fallit och verkställts*. De troendes dom föll över Jesus! En kristen frikänns därför i den yttersta domen. Kristus har tagit straffet.

Joh 5:28-29 *Förvåna er inte över detta, ty den stund kommer, då alla som är i gravarna skall höra hans röst och gå ut ur dem. De som har*

gjort gott skall uppstå till liv, och de som har gjort ont skall uppstå till dom.

Rom 8:33-34” *Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner. Vem är den som fördömer? Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss.*”

Joh 5:22”*Inte heller dömer Fadern någon, utan hela domen har han överlämnat åt Sonen.*”

Den dagen vi träder fram inför Jesus kommer han att försvara dem som tillhör honom.

”O, döm oss Herre, frisäg oss i domen, i din förlåtelse vår frihet är”
(FASB 289:4)

I en gammal protestantisk katekes från 1648 uttrycks detta på ett klart och koncist sätt:

FRÅGA 37. *Vilka förmåner tar de troende emot av Kristus när de dör?*
SVAR: När de troende dör görs deras själar fullkomligt heliga och förs omedelbart in i härligheten. Deras kroppar, vilka fortfarande är förenade med Kristus, vilar i graven till uppståndelsen.

FRÅGA 38. *Vilka förmåner tar de troende emot av Kristus i uppståndelsen?*

SVAR: De troende som uppstått i härlighet kommer att öppet erkännas och förklaras oskyldiga på domens dag och kommer att göras fullkomligt lyckliga i sin fulla tillfredsställelse och glädje i Gud för evigt.

6...de orättfärdigas eviga straff...

a) Ett av Bibelns tydligaste ord om det dubbla slutet finns i

2 Thess 1:5-10 *”Det sker när Herren Jesus kommer från himlen och uppenbarar sig med sina mäktiga änglar, i flammande eld och straffar dem som inte vill veta av Gud och dem som inte lyder vår Herre Jesu evangelium. Dessa skall bli straffade med evigt fördärv, bort från Herrens ansikte och hans härlighet och makt, när han kommer för*

att förhärlligas i sina heliga och väcka förundran hos alla dem som tror. Ty vårt vittnesbörd har ni trott. Så skall det ske på den dagen”.

b) Vi måste komma ihåg att Gud inte aktivt sänder människor till fördärvet. Det är synden som tar människan dit. Den syndiga människan väljer frivilligt och medvetet att vända Gud ryggen när de förkastar tron på evangeliet. De väljer därför själva att gå evigt förlorade.

Så här skriver Timothy Keller i sin bok ”Varför ska jag tro på Gud?”

”Ja, ja”, kanske du säger, ”att bekämpa ondska och orättfärdighet i världen är väl en sak, men att skicka människor till helvetet är en helt annan. Bibeln talar om evigt straff. Hur går det ihop med Guds kärlek. Jag får inte ens ihop TANKEN på helvetet och en kärleksfull Gud.” Hur bemöter man dessa fullt förståeliga betänkligheter? Moderna människor tänker sig att helvetet fungerar så här: Gud ger oss tid, och har vi inte fattat de rätta besluten innan vi dör kastar han våra själar i helvetet för evigt. Medan de stackars själarna faller genom rymden ropar de till Gud om barmhärtighet. Men Gud säger: ”För sent! Du hade chansen! Nu får du sota för att du inte tog den!”

En sådan vanföreställning missuppfattar totalt hur ondskan är beskaffad. Den bild som Bibeln målar upp är att synden skiljer oss från Guds närvaro, han som är källan till all glädje, kärlek, vishet och allt annat gott. Eftersom vi från början är skapade för att leva i Guds omedelbara närvaro, är det endast inför hans ansikte som vi kan utvecklas och blomstra och nå vår fullhet som människor. Att helt och hållet gå miste om hans närvaro skulle innebära helvetet - att helt mista förmågan att ge och ta emot kärlek och glädje.

En vanlig bild för helvetet i Bibeln är elden. Eld får saker och ting att brytas ner. Redan här i livet kan vi se hur självupptagenhet få själen att brytas ner. Vi vet att själviskhet och inkrökthet kan leda till stingande bitterhet, kväljande avundsjuka, förlamande ångest och paranoidea tankar som i sin tur leder till mentala förnekelser och vanföreställningar. Ställ dig nu frågan: ”Vad händer om vi inte upphör att existera om vi dör i ett sådant tillstånd utan vår andliga tillvaro fortsätter i evighet?” Helvetet blir då den oändliga

förlängningen på den bana som den inkrökta, självupptagna själen redan slagit in på.”

Helvetet är kort sagt den eviga förlängningen av en människas frivilliga och självvalda identitet utan Gud.

Vi ser motsvarigheten till denna process i missbruket av alkohol, droger, spel och porr. Först kommer nerbrytningsfasen då man med tiden behöver mer och mer av det beroendeframkallande medlet för att få samma kick, vilket i sin tur leder till mindre och mindre tillfredsställelse. Sedan kommer isoleringsfasen, då man i högre och högre grad skyller på andra och omständigheter för att rättfärdiga sitt beteende. ”Ingen förstår mig! Alla är emot mig!” - Klagar man med större och större självömkan och inkrökthet. Bygger man sitt liv på något annat än Gud blir det till sist - även om det i sig kan vara något gott - ett förslavande missbruk.

Den personliga nedbrytningen sker likadant som i missbruket fast i större skala. I evigheten pågår denna nerbrytning i det oändliga. Det blir mer och mer av isolering, förnekelse, självbedrägeri och inkrökthet. Man har förlorat all ödmjukhet och därmed helt tappat verklighetsförankringen. Ingen människa ber om att få lämna helvetet. Blotta tanken på en himmel framstår i hennes ögon som en bluff.

Människor i helvetet är olyckliga. Deras paranoia, deras självömkan, deras visshet om att alla andra har fel, alla andra är idioter, rasar som en outsläckt eld. De har förlorat all sin ödmjukhet och därmed också allt förnuft. De är fullständigt och oåterkalleligt instängda i sin egen självupptagenhet, och deras högmod växer undan för undan som ett allt större svampmoln. Så fortsätter de att brytas ner för evigt och anklagar alla utom sig själva. Detta är helvetet i stor skala.

Därför är det rena parodin att framställa det som om Gud outhärligen kastar ner människor i en avgrund varifrån de ropar: ”Förlåt mig! Släpp ut mig härifrån!” Människor väljer hellre sin egen definition av ”frihet” än frälsningen. De svävar i villfarelsen att de på något sätt skulle mista sin makt och sin frihet om de erkände och ärade Gud. Det ironiska är att de därmed omintetgör sin egen inneboende potential till godhet och härlighet.

C.S. Lewis skriver: Helvetet är "det största monumentet över mänsklig frihet som finns", och som Romarbrevet 1:24 säger: "Gud lät dem följa sina begär". Det enda Gud i slutändan gör med människor är att ge dem det de helst av allt vill ha, inklusive frihet från honom själv. Kan det bli mer rättvist än så?

Det är inte fråga om att Gud "skickar" oss till helvetet. I oss alla finns något som växer, och som kommer att bli helvetet om det inte kvävs i sin linda. Det finns egentligen bara två slags människor, de som säger till Gud: "ske din vilja" och de till vilka Gud till slut säger: "Ske dig som du vill". Alla som är i helvetet tillhör de sistnämnda. Utan detta egna val skulle det inte finnas något helvete.

Upp 20:11-15 Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem. Och jag såg de döda, både stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda blev dömda efter sina gärningar, efter vad som stod skrivet i böckerna. Och havet gav igen de döda som fanns i det, och döden och dödsriket gav igen de döda som fanns i dem, och var och en dömdes efter sina gärningar. Döden och helvetet kastades i eldsjön. Detta, det vill säga eldsjön, är den andra döden. Om någon inte fanns skriven i livets bok kastades han i eldsjön.

Luk 10:20 ...gläd er över att era namn är skrivna i himlen.

7...De rättfärdigas eviga salighet...

a) För den omvände kristne finns det däremot en underbar framtid att se fram emot. De rättfärdigas eviga salighet. Himmelriket.

Upp 7:9-17 "Därefter såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folkslag och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och inför Lammet, klädda i vita kläder och med palmlblad i händerna. Och de ropade med hög röst: "Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen, och Lammet." Och alla änglar stod runt omkring tronen och kring de äldste och de fyra väsendena, och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud och sade: "Amen. Lovet och priset, visheten och tacksägelsen, äran, makten och väldet tillhör vår Gud i evigheternas evigheter. Amen." En av de äldste frågade mig: "Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de

och varifrån har de kommit?" Jag svarade: "Min herre, du vet det." Då sade han till mig: "Dessa är de som kommer ur den stora nöden, och de har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. Därför står de inför Guds tron och tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tabernakel över dem. De skall aldrig mer hungra eller törsta, inte heller skall solen eller någon annan hetta träffa dem. Ty Lammet som står mitt för tronen skall vara deras herde och leda dem till livets vattenkällor, och Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon."

I detta spänningsfält mellan himmel och helvete, i vetskapen om en människas slutliga destination lägger Guds Ande ner en nöd i våra hjärtan. Vi är kallade till att leda människor till frälsning, genom tro på vår Herre Jesus Kristus. Vi ska rädda dem till evigt liv hos Gud!

Att fundera på:

- 1) Kan du "lämna" de frågor som gäller evigheten åt Gud, och låta dem bli till inspiration istället för depression?
- 2) Tänker du på evighetsperspektivet när du strävar efter helgelse? Vilket är ditt motiv för att leva ett rent liv?
- 3) Hur har du tänkt dig himmelriket? Konkret eller "flummigt"?

Fördjupningsuppgift - Tusenårsriket

- a) När det gäller den omstridda läran om tusenårsriket här på jorden (millenianismen) så tar Frälsningsarmén inte någon ställning utan nöjer sig istället med att konstatera att Guds rike en dag ska fullbordas.
- b) Frälsningsarméns grundare lutade ofta, som många av de samtida teologerna och förkunnarna, mot en "*post-millenianistisk*" uppfattning, d v s de trodde att församlingen skulle vara med om att upprätta en tusenårig gudsrikestid på jorden där majoriteten blev kristna *innan* Jesu återkomst. Denna uppfattning övergavs av de flesta efter de två världskrigen.
- c) Den vanligaste moderna uppfattningen är "*pre-millenianismen*", att Jesus återvänder och det inträder ett tusenårigt fredsrike på jorden *efter* detta.
- d) Den vanligaste synen bland reformatörerna och reformerta teologer är "*a-millenialismen*" som tolkar Uppenbarelsebokens "tusen år" som en symbol för det andliga rike som de troende har del i under *hela tiden* mellan Jesu första och andra tillkommelse, och att Guds rike inträder utan något "mellanstadium" vid Jesu återkomst.

Del 12 – Församling

Nådegåvor och Sakrament

DEL 1 FÖRSAMLINGEN

1. Ingen privatreligiositet

1 Petr 2:9-10 *Men ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk för att förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. Ni som förr inte var ett folk är nu Guds folk, ni som inte hade fått barmhärtighet har nu fått barmhärtighet.*

2. Gud talade redan till patriarken Abram

1 Mos 12:1-3 *Herren sade till Abram: "Gå ut ur ditt land och från din släkt och din fars hus och bege dig till det land som jag skall visa dig. Där skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. Jag skall välsigna dem som välsignar dig och förbanna den som förbannar dig. I dig skall alla släkter på jorden bli välsignade."*

Lägg märke till att Gud talar om för Abram att det avkomma ska formas ett speciellt *folk*. Det betyder enhet av individer som hålls samman av speciella identitetsmarkörer och har en gemensam nämnare – de är Guds speciella, utvalda folk – Guds eget folk.

3. Gamla testamentets gudsfolk

a) Under hela Gamla Testamentet ser vi att detta folk hämtades från Judarna. Abrahams ättlingar, som så småningom växte till det *etniska* Israel var i *yttre* bemärkelse föremål för Guds handlande under hela denna period av frälsningshistorien.

OBS! Detta innebär inte att varje enskild individ av detta folk var en pånyttfödd troende, tyvärr ser vi många exempel på det motsatta under Israels historia.

b) Parallellt med sitt handlande med Israel som folk i *yttre* bemärkelse växte *det sanna Israel* - de troende och trogna bland

folket - fram. De troende i både Gamla och Nya testamentets tid kallas därför i Nya testamentet för *"judar i sitt inre"* (Rom 2:28).

4. Ett utvidgat gudsfolk

a) När Jesus kom så fullbordades löftet från Abrahams tid om att *alla släkter på Jorden* skulle bli välsignade och den judisk-etniska "muren" kring gudsfolket revs ner.

Ef 2:11-17 Kom därför ihåg hur det var tidigare: ni var födda som hedningar och kallades omskurna av dem som kallar sig omskurna, med den omskärelse som görs på kroppen av människohand. På den tiden var ni utan Kristus, utestängda från medborgarskapet i Israel och utan del i förbunden med deras löfte. Ni var utan hopp och utan Gud i världen.

Men nu, genom Kristus Jesus, har ni som tidigare var långt borta kommit nära genom Kristi blod. Han är vår frid, han som har gjort de två till ett och rivit skiljemuren, fiendskapen. I sin kropp har han satt lagen ur kraft med dess bud och stadgar, för att i sig själv göra de båda till en enda ny människa och så skapa frid. Så skulle han försona de båda med Gud i en enda kropp genom korset, där han dödade fiendskapen. Han har kommit och förkunnat frid för er som var långt borta och frid för dem som var nära. Genom honom har vi båda i en och samme Ande tillträde till Fadern.

b) I Romarbrevet 11 beskrivs det "andliga Israel" eller "det sanna Gudsfolket" alltså *de troende genom tiderna* som stammen på ett olivträd. Paulus säger att vi som var "vilda grenar" har inympats i det ädla olivträdets stam!

c) I Nya testamentet beskrivs de troende aldrig som individualister utan som *medlemmar i församlingen*. Privatreligiositet finns inte i Nya testamentet och heller inte i Jesu tänkande. Allt pekar på att vi blir *frälsta in i en gemenskap*. In i ett sammanhang. Guds folk beskrivs i många olika termer som alla talar om att individer är länkade till varandra i en andlig enhet.

5. Församlingen beskrivs som:

a) Ett folk

Rom 9:25 *De som inte var mitt folk ska jag kalla mitt folk, och den oälskade ska jag kalla min älskade.*

Ett folk tyder bl a på att man tillhör samma rike, har samma medborgarskap, är under samma rättigheter och skyldigheter, har samma försvarsmakt och samma skydd etc...

b) En kropp

1 Kor 12:12-27 *Kroppen är en och har många delar, men trots att kroppens alla delar är många utgör de en kropp. Så är det också med Kristus. I en och samme Ande är vi alla döpta för att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria. Och vi har alla fått en och samme Ande utgjuten över oss .*

En kropp tyder på att man bl a sitter ihop, är beroende av varandra, känner med varandra, fungerar tillsammans i enhet för att ta sig fram, behöver mat, vila etc...

c) Ett tempel

Ef 2:21 *I honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren*

Ett tempel tyder bl a på att man är avskild och invigd för Gud, att man existerar för relation med Gud och för att ära Gud... men också att man är dyrbar och något heligt...kommer samman för att tillbe...

d) En familj

Ef 2:19 *Därför är ni inte längre gäster och främlingar, utan medborgare med de heliga och medlemmar i Guds familj.*

En familj tyder på att man bl a är född, har samma far, och att man har samma särdrag, (Andens frukt...) man delar vardagen, fostrar, tröstar, lever i samma "hus", äter vid samma bord, hjälps åt, respekterar de äldre, undervisar de yngre etc...

e) En ljusstake

Upp 1:20 *De sju ljusstakarna är de sju församlingarna.*

En ljusstake symboliserar att man lever i helighet och i evangelisation.

*2 Kor 4:3-6 ...ljuset som strålar från **evangeliet** om Kristi härlighet, han som är Guds avbild. **Vi predikar inte oss själva, utan Jesus Kristus som Herren och oss som era tjänare för Jesu skull. Gud som sade: "Ljus ska lysa ur mörkret", han har lyst upp våra hjärtan för att kunskapen om Guds härlighet som strålar från Kristi ansikte ska sprida sitt ljus.***

f) En gemenskap [grek: 'koinonia – 'betyder: deltagande, samvaro, samhörighet, partnerskap, inbördes hjälp, andlig gemenskap]

Apg 2:42 *De höll troget fast vid apostlarnas undervisning och vid **gemenskapen, brödsbrytelsen och bönerna.***

*En gemenskap (koinonia) tyder bl a på att vi har en **helig** gemenskap och ser varandra som dem vi är **i Kristus**, det är **Anden** som förenar oss och vi betjänar varandra med **förbön** och **nådegåvor** men också **praktiskt...***

g) De utkallade. Det ord som Bibeln använder för "församlingen" *ekklesia* betyder egentligen *de utkallade*. Det som utmärker dem är att de är "tagna ut" ur världssystemet och in i Guds rike.

1 Kor 1:2 *2 Till Guds församling [ekklesia] i Korint, **de kallade och heliga** som helgats i Kristus Jesus, tillsammans med alla som åkallar vår Herre Jesu Kristi namn **på varje plats där de eller vi bor***

6. Ordlekar :-)

En "medlem" i en "församling" är "en lem som med" och är "för samling"!

Kom ihåg att det heter ge-menskap och inte ta-menskap.

Kom ihåg att det heter ge-menskap och inte få-menskap.

7. Varning för splittring

Den lokala församlingsgemenskapen är en yttre manifestation av en inre, eller en andlig gemenskap. Några av viktigaste identitetsmarkörerna för den sanna evangeliska församlingen är:

1. Den förkunnar Bibelns Evangelium och Försoningen genom Jesu död på korset och hans fysiska uppståndelse från de döda och hjärtats tro på och munnens bekännelse av Evangelium som vägen till Frälsning.
2. Den instämmer i de urkyrkliga trosbekännelserna.
3. Den lägger inte till eller drar bort något från Bibelns Ord.
4. Den lever i kristen kärlek och odlar sunda Bibelenliga relationer.
5. Den lever på ett hedervärdigt sätt i förhållande till andra kristna och till samhället.

Församlingar med den inriktningen kan uppleva djup gemenskap och samhörighet och med lätthet samarbeta i evangeliets tjänst.

8. Ta sitt ansvar

Hebr 10:23-25 Låt oss orubbligt hålla fast vid hoppets bekännelse, för han som har gett oss löftet är trofast. Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar. Och låt oss inte överge våra sammankomster, så som några brukar göra, utan i stället uppmuntra varandra, och det så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig.

Att fundera på:

1. Hur kan du vara med och förverkliga Guds tanke med församlingen?
2. Vad anser du vara de viktigaste kännetecknen på en god församling?
3. Hur kan vi hjälpa varandra att skilja mellan sak och person när frågor skiljer oss från oliktankande religiösa grupper?

DEL 2 NÅDEGÅVOR

1 Kor 12:4-11 *Det finns olika nådegåvor, men Anden är densamme. Det finns olika tjänster, men Herren är densamme. Det finns olika kraftgärningar, men Gud är densamme, han som verkar allt i alla. Men hos var och en visar sig Anden så att det blir till nytta. Den ene får av Anden ord av vishet, den andre får ord av kunskap genom samme Ande. En får tro genom samme Ande, en får gåvor att bota sjuka genom samme Ande, en annan att göra kraftgärningar. En får gåvan att profetera, en annan att skilja mellan andar. En får gåvan att tala olika slags tungomål, en annan att uttyda tungomål. Men i allt detta verkar en och samme Ande, som fördelar sina gåvor åt var och en som han vill.*

1. Alla är med

a) Genom att döpa den troende in i Kristi kropp, utrustar den helige Ande också varje kristen utan undantag med andliga gåvor [grek: charismata] som gör varje enskild troende till en del av en gemenskap som byggs upp av olika funktioner.

1 Petr 4:10 *Tjåna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd.*

b) Poängen med gåvorna är alltså tjänst och uppbyggelse av församlingen.

c) Lågg mårke till att *var och en* är föremål för gåvor av *olika* slag. Den kristna erfarenheten talar ofta om att den *andliga* gåvan överensstämmer med personens *naturliga* fallenhet så att den lyfter upp och renodlar de individuella styrkorna för osjålvisk tjänst i Guds rike; till Guds åra och till församlingens bästa.

2. Olika men enade

a) Eftersom församlingen består av en oerhörd uppsåtning av olika människor, var och en med sin unika personlighet och sin unika utrustning skulle listan över gåvor som kan användas i andlig tjänst göras nästan oändligt lång. Bibeln ger oss dock en grunduppsåtning av andliga gåvor i åtminstone tre olika kategorier.

- 1) De administrativa/praktiska gåvorna
- 2) De verbala gåvorna
- 3) De apostoliska teckengåvorna

b) Bibeln gör det också klart att alla *inte* fungerar i alla gåvorna alltid men att alla har någon gåva att bruka.

1 Kor 12:29-30 *Alla är väl inte apostlar? Alla är väl inte profeter? Alla är väl inte lärare? Alla gör väl inte kraftgärningar? Alla har väl inte gåvor att bota sjuka? Alla talar väl inte tungomål? Alla kan väl inte uttyda?*

1 Kor 12:7, 11 *Men hos var och en visar sig Anden så att det blir till nytta... Men i allt detta verkar en och samme Ande, som fördelar sina gåvor åt var och en som han vill.*

Låt oss nu ta del av de uppräknningar av andliga gåvor som Bibeln ger oss och sedan placera dem i respektive kategori:

Rom 12:6-8 *Vi har olika gåvor efter den nåd vi har fått: att profetera (förkunna) i överensstämmelse med tron, att tjäna i vår uppgift, att undervisa i läran, att förmana med uppmuntran och tröst, att dela ut gåvor utan baktankar, att vara hängiven som ledare, eller att visa barmhärtighet med glatt hjärta.*

1 Kor 12:8-10 *Den ene får av Anden ord av vishet, den andre får ord av kunskap genom samme Ande. En får tro genom samme Ande, en får gåvor att bota sjuka genom samme Ande, en annan att göra kraftgärningar. En får gåvan att profetera, en annan att skilja mellan andar. En får gåvan att tala olika slags språk, en annan att uttyda språk.*

1 Kor 12:28 *Gud har i församlingen för det första satt några till apostlar, för det andra några till profeter, för det tredje några till lärare, sedan några till att göra kraftgärningar, andra till att få gåvor att bota sjuka, till att hjälpa, styra och tala olika slags tungomål.*

Ef 4:11 *Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare.*

3. Olika Nytestamentliga kategorier

a) Administrativa/Praktiska gåvor

- Tjåna
- Vara Hångiven ledare (Församlingsledares tjänst 1 Tim 3:1)
- Äldste (Tit 1:5, Jak 5:14, 1 Petr 5:1)
- Styra
- Tro (i handling)
- Dela ut gåvor
- Visa barmhärtighet
- Trösta (i handling)

b) Verbala gåvor

- Vara Evangelist
- Vara Herde-Lärare
- Förkunna (Profetera det som redan förmedlats)
- Undervisa
- Förmana
- Uppmuntra
- Trösta (med ord)
- Tala Ord av vishet
- Tala Ord av kunskap
- Förmedla tro (i ord)

c) Apostoliska teckengåvor

- Apostlar
- Profeter
- Profetera (Förmedla ny uppenbarelse)
- Bota sjuka
- Predika på främmande språk
- Uttyda främmande språk
- Göra kraftgärningar
- Skilja mellan andar

d) Det finns olika riktningar i uppfattningen om de apostoliska teckengåvorna. De allra flesta är överens om att dessa gåvor *ändrade sin karaktär* efter att Bibelns budskap var färdigställt, eftersom deras huvudsakliga funktion i den första tiden var att *stadfästa* eller *bekräfta* eller *auktorisera det apostoliska budskapet*. De skulle alltså fungera som *tecken* på att det som sades var från Gud, att budbäraren verkligen var en Guds apostel, och att det som meddelades var sann uppenbarelse från Jesus och rätt lära.

e) Apostlar och profeter i urkyrklig bemärkelse upphörde efter den första apostlatiden.

(Ingen kan i t.ex. senare tid lägga någonting till Bibelns texter genom att mena sig vara "apostel" eller "profet" – det misstaget ser vi bl.a. i det Romersk-Katolska magistratet, mormonerna, Jehovas Vittnen och delvis hos sjundedagsadventisternas Ellen G White)

När *kanon* var fastställd (alltså vilka böcker som skulle ingå i Bibeln) *upphörde de gåvor som förmedlade "ny uppenbarelse"*. Profetia, "ord av vishet" och "ord av kunskap", övergick i framhållande av *det som redan förmedlats* av apostlarna i Ordet.

f) Botandet av sjuka i den omfattning som Petrus och Paulus genomförde (Apg 5:15, Apg 19:11) övergick till *bön* för sjuka (Jak 5:14, Fil 2:26-27) och i att *praktisera hjälp* av olika slag till de sjuka i församlingen (Matt 25:36). *Kraftgärningarnas gåva och gåvan att skilja mellan andar* blev en möjlighet för *alla troende* att uppleva kraftgärningar och vägledning *som svar på bön* (Gal 3:5).

4. En Andens gemenskap också idag

a) Alla teckengåvorna har haft en avgörande betydelse för Skriftens tillkommelse och att de därför har återverkningar *ännu idag* även om de förvaltas i en annan form än under den apostoliska tiden.

b) Gud kan genom sin Ande på ett särskilt sätt kan lyfta fram det profetiska bibelordet i precis rätt stund för ett specifikt syfte i en särskild situation, men att det som förkunnas *alltid måste hålla måttet inför Skrifternas vittnesbörd.*

c) Gud kan med sin Ande ”mana” och ”kalla” genom en ”stilla röst” i människans hjärta och på detta sätt uppenbara Guds särskilda vilja för henne i många varierande situationer.

Att fundera på:

- 1) Hur kommer man i funktion i sin nådegåva?
- 2) Hur hjälper vi andra in i deras uppgifter?
- 3) Vad gör vi när någon hävdar att hon eller han talar direkt från Gud?

DEL 3 SAKRAMENT

1. Bibelord om dopet

Matt 28:18-19 *"Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! **Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut.**"*

Kol 2:11-12 *I honom blev ni också **omskurna**, inte med människohand utan med Kristi omskärelse, när ni avkläddes er syndiga natur och begravdes med honom **i dopet**. I dopet blev ni också uppväckta med honom **genom tron** på Guds kraft, han som uppväckte honom från de döda.*

Ef 5:25-26 *Kristus har älskat församlingen, och utgivit sig själv för henne för att han skulle helga henne, sedan han har **renat henne i vattnets bad, genom ordet** för att ställa fram församlingen inför sig själv, härlig, utan fläck eller skrynkla eller annat sådant, men helig och ostrafflig.*

2. Ordet "Sakrament"

a) Det bästa sättet att förklara vad ett sakrament är (ordet "sakrament" finns inte i Bibeln, det betyder ungefär "helig handling" och är en militärterm med romerskt-latinskt ursprung) är "ett yttre tecken på inre nåd". Ibland kan man också höra uttrycket "nådemedel".

b) I den Romersk Katolska traditionen hävdar man att det finns sju olika sakrament, men Bibeln talar bara om *två* "yttre tecken på inre nåd" - instiftade av Herren själv - Dopet och Herrens måltid (Nattvarden).

3. Nådemedel

"Tecknet" eller "nådemedlet" har som uppgift att *förmedla ordet om nåden* så att den som iakttar tecknet kan sätta sin tro till *ordet* och på så sätt erfara den nåd från Gud om vilket tecknet talar. (Ef 5:25-26)

4. Vattendopet

Ordet ”dop” används på många sätt i Bibeln. Det vanligaste är i betydelsen ”nedsänkning” eller ”övergjutning” eller ”bestänkelse”. Det avgörande är alltså inte *hur* dopet som ett yttre tecken praktiseras utan *vad* det har för innebörd för den som döps. I de stora Bibeltroende traditionerna har man kunnat finna bibliska argument för både barndop och troendedop.

5. Troendedop

Den vanligast förekommande doptraditionen i frikyrkan är troendedopet eller vuxendopet. Tanken är då utifrån t.ex. Mark 16:16 ”*Den som tror och blir döpt ska bli frälst...*” att tecknet ska komma *efter* det att nåden blivit given och en människa blivit omvänd. Tecknet ska då vara *en bekräftelse, en bekännelse och en ständig påminnelse* om sanningen att den troende har dött och uppstått med Jesus.

6. Omskärelse efter vittnesbördet

Som vi såg jämför Paulus *omskärelsens tecken* i Gamla Testamentet med dopet (Kol 2:11). Abraham fick veta att han var rättfärdig i 1 Mos 15:6 men inte förrän i 1 Mos 17:24 tog han emot det yttre tecknet på den inre nåden, alltså *efter* det att nåden kommit honom till del. På den grunden låter man döpa människor *efter* det att de blivit frälsta.

7. Pånyttfödelsedop

I den Romersk-katolska traditionen tillämpar man något som Bibeln *inte* lär, nämligen ”pånyttfödelsedop”. Det innebär att den som döps räknas som ”född på nytt”, inte utifrån bekännelse av egen tro, utan genom själva ceremonin och genom den makt som prästen har att utföra den. Man lär att *nåden och tron ges automatiskt genom själva ritualen*. [lat. ”*ex opere operato*” = genom verkets verkan] Detta är något som den evangeliska kyrkan vänder sig kraftigt emot eftersom det strider mot Nya Testamentets undervisning. Detta har gett upphov till seden med nöddop eftersom man menar att bábisen går till helvetet om inte ritualen genomförs.

8. Reformert barndop

a) Den protestantiska eller evangeliska kyrkan har i vissa delar också praktiserat barndop, men då är tanken att man *förser* eller *ustrustar* barnet med det yttre tecknet väl medveten om att detta sker *innan* människan bekänt tro och *innan* hon blivit medveten om att hon är föremål för Guds frälsande nåd. Man utgår från de Bibelord som talar om att Gud verkar i familjer (Apg 11:14, 16:15, 16:31, 1 Kor 7:14) och att barn i kristna familjer är föremål för förbön och kristen fostran. Tanken är att tecknet skall vara *en ständig påminnelse om vad barnet är kallat till*, en predikan, ett budskap, ett ord, som ständigt manar till omvändelse och tro. Det kan liknas vid en check som skrivs ut vid barndopet men *som inte löses ut förrän människan kommit till tro*. Tanken är att konfirmationen ska fylla denna funktion och leda till bekännelse. p

b) Abrahams son Isak tog emot omskärelsens tecken när han var åtta dagar gammal och tog alltså emot tecknet *innan* han bekände sin tro på Guds nåd.

9. Bibelord om Herrens måltid – Nattvarden

1 Kor 11:23-26 *Jag har själv tagit emot från Herren vad jag fört vidare till er: Den natt då Herren Jesus blev förrådd tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och sade: "Detta är min kropp som blir utgiven för er. Gör detta för att minnas mig." På samma sätt tog han bägaren efter måltiden och sade: "Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod. Så ofta ni dricker av den, gör det för att minnas mig." Så ofta ni äter detta bröd och dricker denna bägare förkunnar ni Herrens död till dess han kommer.*

10. En minneshögtid och ett tecken

a) Precis som dopet är nattvarden en handling, eller ett tecken som är knutet till relationen med Gud - till förbundet. Man kan kalla dem bägge för "förbundshandlingar". Det innebär att både dop och nattvard är *mer än bara symboler* de är *tecken* som förmedlar sanningen om förbundet och tillhörigheten.

b) Jesus uttryckte detta i klartext när han bjöd lärjungarna att tillägna honom särskilda måltider för att *minnas* honom. De skulle

minnas honom och det förbund som han skulle komma att sluta med dem genom att offra sin kropp och utgjuta sitt blod.

c) När vi samlas till Herrens måltid *förkunnar* vi alltså allt det vi har i Jesu död; i det nya förbundet. Vi *minns den han är och vad han gjort för oss* och vi *förnyar* förbundet med honom.

Herrens måltid är också en predikan om himmelriket och den kommande bröllopsmåltiden!

11. Sagt om sakrament och nådemedel

Det viktigaste sakramentet som människan kan lära känna är Herren Jesus Kristus själv. Han är vägen på vilken människorna kommer till Fadern, och medlaren genom vilket Guds nåd kommer till dem.

När ordet sakramental används för att beteckna ett medel, genom vilket människor kommer till Gud och genom vilket hans nåd möter dem, så kan vad som helst som inte är belastat av det onda, användas sakramentalt. Varje medel som Gud använder för att tala till människohjärtat och som manar fram ett andligt gensvar har blivit sakramentalt för personen som berörs.

Gud har bl. a. använt människor till att vara ett nådemedel för sin nästa. Han har talat genom profeterna och apostlarna och kallat sitt folk att vara förmedlare av välsignelse till andra.

- Ur: Metoder och principer, Frälsningsarmén 1972

Att fundera på:

- 1) Om nådemedlen inte är begränsade till de två sakramenten, dop och nattvard – vilka fler nådemedel kan du se?
- 2) Vad är det i dopet som talar starkast till dig?
- 3) Varför tror du Jesus valde just en måltid som ett tecken för det nya förbundet?